

[P. Andersen.]

den Maade søge inddrevet, saaledes som Tilfældet er med andre slette Betalere, endskønt der her kunde være dobbelt Grund til at foretage noget ganske ekstraordinært, da det drejer sig om udlagte Penge; en saadan Fremgangsmaade kan imidlertid ikke anvendes.

Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den paagældende Minister at sætte lidt mere Fart i de Herrer Kontorusser, som sidder og varmer Stolene i det paagældende Direktorat, saaledes at man i det mindste kunde fravriste de paagældende Herrer et Svar om, hvorfor de ikke betaler, om de ikke vil betale, for at man saa kan foretage ekstraordinære Skridt for at faa de Penge, Kommunen har til gode hos Staten: det forekommer mig, at den almindelige Moral i Pengesager ogsaa maa gælde vedrørende Statens Forhold overfor Kommunerne.

Pürschel: Det er jo ret sent paa Dagen, og jeg har forstaaet, at adskillige Medlemmer længes efter at komme hjem. Jeg har derfor faaet nogle Forespørgsler om, hvad jeg vilde tale om, og jeg skal gerne være imødekommende og sige, at der er fire Punkter, jeg vil berøre, saa kan de Medlemmer, som ikke har Interesse for disse Punkter, gaa med Sindsro. Jeg vil først gøre en Bemærkning om Lovjageri, dernæst om Danmarks Deltagelse i Eftersøgningen af Amundsen, derefter vil jeg gøre nogle Bemærkninger om Militærspørgsmaalet og endelig nogle Bemærkninger om den borgerlige Politik's Udsigter her i Landet.

Med Hensyn til det første Spørgsmaal skal jeg sige, at jeg alle Dage har været en Modstander af Lovjaskeri, og vi har allerede i denne Samling staaet overfor et Par Eksempler derpaa, som synes mig lidet tiltalende.

Det første var den Lov, der blev gennemført om Forkortning af de i Privatbankens Vedtægter fastsatte Frister, et Lovindgreb med delvis tilbagevirkende Kraft paa et saarbart, privatøkonomisk Omraade, altsaa en Lov af meget betænkelig Karakter, fremsat af den højtærede Statsminister i Egenkab af fungerende Handelsminister med en fuldkommen utilstrækkelig Motivering, blot ved en Henvisning til, at en tilsvarende Bestemmelse fandtes i det Banklovsforslag,

der var gennemført med alle Stemmer her i Folketinget, hvad der jo aldeles ikke kan være en tilstrækkelig Begrundelse og tilstrækkelig Beroligelse for Gennemførelsen af dette, idet der er en himmelvid Forskel paa dette, at vi har en saadan Bestemmelse staaende i en Lov, hvorfra den gaar over i alle mulige Vedtægter, og saa dette at vælge med Døren ind i Huset og fastsætte noget saadant i Forhold, som bestaar i Forvejen.

Den næste Lov af den Art var den færøske Afgiftslov, som ogsaa blev gennemført i Huj og Hast. Ingen skal faa mig til at tro, at der vilde være sket nogen synderlig Skade ved, at man havde overholdt de Frister, som Forretningsordenen fastsætter, ogsaa for denne Lovs Vedkommende.

Jeg tror, det vilde være klogt af den danske Rigsdag i saa stort Omfang, som det er muligt, at give et godt Eksempel paa Lovlydighed ved at respektere sine egne Vedtægter. Thi disse Vedtægter er jo ikke fastsat blot for Rigsdagens Skyld, men ogsaa, fordi det indeholder en stor Værdi for den jævne Borger, at han faar Tid til at følge det Lovgivningsarbejde, der foregaar herinde, og faar Tid til at gøre sine Indsigelser, hvis han har saadanne at gøre, og ikke blot en skønne Dag skal se i Aviserne, at nu er den i Løbet af 0,5 gennemført et eller andet i Rigsdagen, som han har været ganske afskaaret fra at øve nogen Indflydelse paa.

Jeg havde dernæst i Sommer den Fornøjelse, om jeg saa maa sige, at blive Deltager i Begyndelsen paa en Eftersøgning efter den borteblevne Nordpolsforsker Amundsen. Jeg foretog en Rejse til Scoresbysund i Egenskab af Formand for Rigsdagens Grønlands-Udvalg. Vi var paa Hjemvejen derfra ud gennem Isen, som var sværere, end den har været i mange Aar, og da vi manglede en Dag endnu — det vidste vi jo ikke noget om paa det Tidspunkt, men det viste sig — fik vi et Telegram fra den franske Konsul i Reykjavik, som efter Anmodning fra en fransk Admiral, der sad paa en Krydser „Strasbourg“, beordrede Skibet „Gustav Holm“, der tilhører Grønlands Styrelse, til at foretage en Undersøgelse saa langt mod Nord, som Forholdene tillod det, langs Iskanten og derefter mod Syd saa langt, at det praktisk talt betød ned til Angmagssalik.

Den Strækning, man der skulde spænde